

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 74. Principes atque Illustres hoc anno defuncti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

Sæc. XVIII. permitterentur. Tandem vero Deo
 A. C. 1726. propitio inter medias calamitatum ne-
 bulas levaminis spes affulsit; hoc enim
 anno Rex juratus Christiani nominis
 hostis subita morte vivis ereptus est,
 relicto Filio Regni Successore, qui pri-
 mævo naturæ beneficio mitiorem in-
 dolem nactus, Patris sui sævitiam de-
 testabatur. Primo igitur Regiminis
 anno Ansatum, qui unica erat vexa-
 tionum origo atque incentor, capite
 plecti iussit, dein acta & decreta Patris
 sui rescidit, Ecclesias restaurari per-
 misit, & captivos libertati restituit:
 demum vero Missionarios eo vocatos
 insigni benevolentia ac honore excepit,
 eosque novis privilegiis auxit: Accessit
 denique ad spei ac solatii cumulum,
 quod ipsamet novi Regis Mater agnita
 veritatis luce palam in Christianorum
 Templo Baptismatis fonte abluta fuerit,

§. LXXIV.

*Principes atque Illustres hoc anno
 defuncti.*

Inter Ecclesiasticos, qui hoc anno de-
 cessere, primus occurrit Constanti-
 nus de Butler Princeps & Abbas Ful-
 denfis, Galliæ & Germaniæ Primas &
 Imperatricis Archi-Cancellarius, qui
 Vienna, ubi in caussa contra quemdam
 Saxo-

Saxonix Principem acta Cæsareo decreto victor evasit, Domum reversus, paucas duntaxat hebdomadas adhuc vixerat, cum repente catharo suffocatus, decederet, annos natus quadraginta septem: Princeps erat doctrina, eruditione & pietate præstans, atque eximius Literatorum fautor: Successorem habuit die octava Aprilis electum Rudolphum de Dahlberg Cellensem Præpositum. Paulopost vitam quoque unacum Tiara posuit Joannes de Herrera Episcopus Seguntinus & Consilii Castiliani Governator, quem pari fato sequebatur Pater Manara Bobiensis Episcopus.

Sæc. XVIII.
A. C. 1726.

Hunc quoque annum vitæ suæ postremum habuit Maximilianus Emanuel Bavarix Dux, & S. R. J. Elector. Hic, Boicus sui ævi Salomon dictus, dubium reliquit, an a scientiarum laureis, vel a victoriarum trophæis plus gloriæ tulerit. Annum ætatis suæ agebat decimum quartum, cum in Ingolstadiensi Academia disciplinis & artibus tanto Principe dignis vacaret, tam felici progressu, ut nemini vel in scholis vel in castris palmam cederet; in prima enim expeditione Donawerthanos tum Deo & Cæsari rebelles feliciter domuit, dein pari successu Lincenses Colonos, quos Lutheri doctrina

fero-

Sæc. XVIII. ferociores, promissumque a Bohemis
 A. C. 1726. Protestantibus auxilium audaciores
 reddiderat, internecina clade fudit,
 perruptis claustris, effractisque cate-
 nis, quibus seditiosi Danubium utro-
 que ex littore clauferant. Magis ta-
 men amplum triumphi campum ape-
 ruit Maximiliano expeditio Turcica;
 primo enim in liberanda Viennensi
 Civitate Poloniæ Regi sociam junxit
 operam, & Strigonium, munitissimum
 Hungariæ oppidum, necnon Neosolium
 assultu cepit. Continuato demum vi-
 ctoriarum cursu ipse inter primos mi-
 litem Cæsareo-Boicum ad acerrimam
 Budensis Urbis irruptionem duxit, &
 post pervicacissimam obsessorum defen-
 sionem gloriose expugnavit, hancque
 victoriam hostili sagitta læsus suo san-
 guine invictus Heros obsignavit. Dein
 fortunam ubique habebat pedissequam,
 nunquam magis gloriosus, quam dum
 ipsam fortunæ instabilitatem, iram &
 odium æquo non minus quam invicto
 tulit animo; quamvis enim post infau-
 stum Hôchitadiense prællum non modo
 e Boicis Provinciis, sed & ex Belgio,
 cui vicaria potestate præerat, profugus
 in Galliam secedere cogeretur, his ta-
 men omnibus injuriis ac calamitatibus
 longe superior stetit immotus virtutis,
 non fortunæ cliens. Tandem vero red-
 dita

dita pace Maximilianus in integrum Sæc. XVIII.
 restitutus, reliquos vitæ dies suæ sa- A. C. 1726.
 luti, suorumque utilitati sacrabat, re-
 pentino tamen morbo correptus, die
 vigesima sexta Februarii Monachii ani-
 mam Deo reddidit, ætatis anno sexa-
 gesimo quarto, Regiminis quadragesi-
 mo septimo. Eandem æternitatis viam
 Viennæ ingressus erat die vigesima
 septima Julii Maximilianus Guilielmus
 Dux Brunsvicensis, Georgii I. Angliæ
 Regis Frater, qui Catholicam Reli-
 gionem amplexatus, Viennam conces-
 sit, ac primo Veneti, postea Cæsarei
 exercitus Imperator insignia prorsus
 tam Christianæ pietatis quem bellicæ
 fortitudinis specimina edidit, dum cun-
 cta sua bona in causas pias testamento
 convertit, & quidem quinquies cen-
 tena triginta sex Imperialium millia pro
 Belli Officialibus ex senio, morbo aut
 vulnere invalidis, & octo millia pro
 emeritis Jesuitis Collegio Bonnensi le-
 gavit: Obiit annos natus sexaginta
 quatuor. Pari demum fato vivis erepti
 sunt die decima Decembris Georgius
 Guilielmus Marchio Brandeburgo-Ba-
 rutanus anno ætatis quadragesimo
 nono, die decima nona Martii Joannes
 Adolphus Anhaltino - Servestanus, &
 die vigesima quinta Aprilis Christianus
 Augustus Holsatiæ Dux Lubecensis
 Epi-

Sæc. XVIII. Episcopus, postquam quinquagesimum
A. C. 1726. sextum vitæ suæ annum expleverat.

Præter hos decessere eodem anno, & quidem die septima Januarii Ducissa de Devonshire, & duodecima ejusdem Mensis Viennæ ex apoplexia Marchio de Prie quondam Vice - Gubernator Belgii Austriaci anno ætatis septuagesimo quarto; Joanna Antonia Ducis Saxo - Leucopetrani Conjux, nata Ducissa Saxo - Isenacensis; Eleonora Wilhelmina, quæ Ernesto Vinariensi Duci nupta erat, necnon Sophia Comitissa de Schönborn Vera pauperum fautrix, & sacræ Benedictinorum Congregationi Bursfeldensi incorporata, Mater Cardinalis Damiani de Schönborn, Joannis Francisci Episcopi Herbipolensis, necnon Friderici S. R. J. Vice - Cancellarii, Coadjutoris Bambergensis, Mater non tam quatuordecim prolibus, quam centenis virtutibus sæcunda. Insuper ex hoc mundo ad æternitatem abiere Amalia Principis Nassovio-Diezensis Uxor, Carolina Hassio - Darmstadiani hæreditarii Conjux, Augusta Maria Ducis Aurelianensis Uxor, quæ post Filiam die octava Augusti editam e vivis decessit anno ætatis vigesimo secundo. Denique Varfaviæ in Polonia die decima tertia Aprilis Comes de Vizthum Regi amicissimus ab Italo Comite

mite de S. Gile spurio Regis Sardiniae Sæc. XVIII.
 Filio in duello peremptus est, A. C. 1726.
 luctum auxerat mors Constantini Ula-
 dislai, qui Joannis III. Poloniæ Regis
 Filius erat,

§. LXXV.

*Scriptorum Religione Catholicorum
 opera & obitus.*

Non paucorum ex Viris eruditione
 claris, qui hoc anno vitam cum
 calamo posuere, jacturam deplorabat
 Orbis Literatus; ex his recenseri me-
 retur primo Michael Theraise Sorbonæ
 Doctor, qui præter alia Gallico idio-
 mate publici juris fecit Quæstiones circa
 solemnem & publicam Missam, obiit
 annos natus quinquaginta. II. Gui-
 lielmus Bessin Benedictinus Congrega-
 tionis S. Mauri, qui reflexiones scripsit
 contra systema Patris Lami circa Pa-
 scha, insuper etiam operam suam con-
 tulit ad novam editionem operum
 S. Gregorii, cujus epistolas criticis an-
 notationibus, & quadam dissertatione
 illustravit: Novam etiam editionem
 Conciliorum Normaniz, quam P. Bel-
 laise inchoaverat, ipse prosecutus est,
 & epistolam nuncupatoriam ad Nor-
 maniz Clerum præfixit: Denique re-
 cens edidit Ecclesiæ Gallicanæ decreta,
 quæ